

018 Pauw

In het stadspark liep vroeger een zeer parmantige pauw. De meester op school had verteld dat wanneer je riep: "Pauw, pauw, mijn veren zijn veel mooier dan die van jou" hij zijn prachtige staart zou ontvouwen om te bewijzen dat jij ongelijk had. Vaak heb ik dat geprobeerd overal op de wereld waar ik kwam en vaak met wisselend succes. Een pauw is een bewonderenswaardig beest dat blijft volhouden en met carnaval heb ik zijn veren op mijn narrenkap gedragen. Zo trots als een pauw.

Een pauw wil iedereen van zijn schoonheid laten genieten. Of wil hij laten zien dat hij de mooiste is? En als dat dan zo is, wie doet hij er dan kwaad mee? In Nederland willen we graag nuchter zijn: je moet niet gek doen en al zeker niet opvallen. Je hoofd niet boven het maaiveld uitsteken, want dan wordt het vaak afgehakt. En lukt het je toch om boven de rest uit te steken, is het een kwestie van geluk of van de gunfactor om je hoofd daar te houden, want afgunst ligt al snel op de loer.

Het boek: "Een pauw in het land van de pinguïns" van Barbara Hateley gaat over een pauw die overgehaald wordt in Pinguïnland te komen wonen, omdat hij succesvol blijkt en zich anders weet en durft te gedragen in een wereld die vooral in haar eigen comfortzone verstrikt blijkt. Hij wordt geprezen en bejubeld omdat hij waardevol is voor de gemeenschap. Daarna wordt hij door zijn expertise en daadkracht gezien als een bedreiging, waarna er allerlei acties volgen (eerst klein, maar daarna steeds heftiger) om de pauw zich te laten aanpassen aan de algemeen gangbare normen en als dat niet lukt om hem weg te werken. Als je geboren wordt met specifieke talenten en kwaliteiten moet je sterk in je schoenen staan als je uit de comfortzone stapt. Zeker als hoogsensitieve, hoogbegaafde beelddenker. Je wordt vaak niet begrepen. Omdat jij nu eenmaal sneller denkt en als een schaker gelijk meerdere stappen vooruit kunt denken. Met de aangeboren gave tot innovatie en creativiteit lig je mijlenver voor op jouw omgeving. Je behoort tot een kleine groep van pauwen in het land van de pinguïns. De verleiding is groot om je gaven ten toon te spreiden, want zo zit nu eenmaal in elkaar: je wilt geven, wat er maar te geven valt. Je wordt met luide trom binnengehaald en mag voor even je gang gaan. Niets wordt je in de weg gelegd. Tot het moment dat je begint te merken dat zaken stroever gaan lopen en je niet meer de medewerking krijgt die eerst vanzelfsprekend was. Het wordt nooit eerlijk uitgesproken. Je *vóelt* het... en dat komt diep binnen. In het begin is het een enkele pinguïn maar allengs sluiten zich meer zwart-wit getooiden aan. Tot het moment dat het niet meer houdbaar is. Je kunt vechten of vluchten. In het alom aanwezige Pinguïnland kun je vaak enkel vluchten wil je niet volledig ten gronde gaan. Pauwen van deze wereld: weest voorbereid !